

Antwoord van staatssecretaris Vliegenthart over het vóórkomen van dyslexie. (Ingezonden 3 juli 2001, kenmerk 200011310)

1

Cijfers over het voorkomen van dyslexie variëren nogal in de literatuur. De Gezondheidsraad (GR) heeft in haar advies (september 1995) aan de toenmalige staatssecretaris van VWS over dyslexie geen definitieve uitspraak willen doen over het aantal kinderen met dyslexie omdat de omvang van de groep mede afhankelijk is van de mogelijkheden die school en onderwijsondersteuning in een specifieke situatie bieden. De GR schat het percentage kinderen met dyslexie tussen de 1 en 3%. Dat betekent dat ca. 6000 nieuwe leerlingen per jaar in aanmerking zouden komen voor gespecialiseerde diagnostiek en eventueel behandeling. Ook gegevens uit meer recent onderzoek wijzen in dezelfde richting. Er zijn nog geen gegevens bekend over toename van dyslexie. De Gezondheidsraad heeft overigens de verwachting uitgesproken dat het aantal kinderen bij wie zich ernstige lees- en spellingsproblemen ontwikkelen, kan worden teruggebracht door systematische vroege interventie.

2

Of er sprake is van redelijke overeenstemming over een adequate behandeling van deze stoornis is mij niet bekend. Wel is bekend dat in de praktijk bij de behandeling van dyslexie zeer diverse behandelmethoden worden toegepast op basis van verschillende verklaringsmodellen. We hebben echter vastgesteld dat het geheel van signalering, doorverwijzen en behandeling van dyslexie een probleem is dat de scheidslijnen tussen onderwijs en (gezondheids)zorg overstijgt. Een gezamenlijke aanpak is derhalve gewenst. Het primaat van het onderwijs ligt bij remediëring van lees- en spellingsproblemen, terwijl gespecialiseerde diagnostiek en behandeling bij dyslexie beschouwd moet worden als een taak van de gezondheidszorg. Het ministerie van OCW heeft in 1999 een begeleidingscommissie Dyslexie ingesteld om te komen tot verbetering van het onderwijs aan de ca. 10% leerlingen met (potentiële) leesproblemen. Een van de instrumenten is het «Protocol leesproblemen en dyslexie» dat met medewerking van deze commissie is ontwikkeld. Voor wat betreft de beleidsvoornemens van VWS merk ik het volgende op. De Minister van VWS en ik willen bezien of er een vergoedingsmogelijkheid voor gespecialiseerde behandeling van dyslexie uit hoofde van de ziektekostenverzekeringen mogelijk is. Daartoe heeft de minister van VWS op 13 juli en 24 juli jl. het College voor Zorgverzekeringen verzocht om een onderzoek uit te (laten) voeren naar de stand van zaken bij dyslexie. Doel van een dergelijk onderzoek is ondermeer om inzicht te krijgen over indicatiestelling, omvang van de groep kinderen die in aanmerking komt voor behandeling, de effectiviteit van dyslexiebehandelingen en de vereiste kwalificaties van behandelaars. Daarnaast is in het basistakenpakket JGZ een belangrijke plaats ingeruimd voor screenings op het gebied van spraak en taal. Hierdoor ontstaan mogelijkheden om samen met scholen tot vroegtijdige signalering en eventueel doorverwijzing van kinderen met ernstige lees-schrijfstoornissen cq. dyslexie te komen. De Wet Collectieve Preventie Volksgezondheid vormt het wettelijk kader voor dit basistakenpakket.